

Předkládaná bakalářská práce navazuje na dosavadní tradici studentských závěrečných prací na HTF UK, které se tématu pastorační péče v kontextu paliativní péče věnují. Autorka ale podstatnou část své práce zaměřuje i na pastorační péči o pozůstalé, čímž mimo jiné upozorňuje na potřebu zahrnout i rodinu a blízké do konceptu pastorační péče o osoby v terminálním stadiu nemoci. To pokládám za přínos předložené práce. Autorka na mnoha místech práce vyjadřuje své osobní postoje a názory, což nebývá u bakalářských prací zvykem, ale svědčí o osobním zaujetí tématem a silným osobním vkladem do diskutovaných otázek zvoleného tématu. Z mého pohledu i to je kladný rys, pokud nenahrazuje kritickou práci s odbornou literaturou. A k tomu v předložené práci nedochází.

Autorka téma zpracovává v rámci své studijní formace sociálního pracovníka. Zajímá se tedy zejména o ty aspekty pastorační péče, které jsou komplementární s relevantními postupy psychosociální podpory a pomoci v rámci sociální práce a zároveň je doplňují, rozvíjejí o specifickou oblast „duchovních potřeb“ (spirituální a religiozní potřeby) pacientů v terminálním stadiu nemoci. Ačkoli v závěru své práce tematizuje i otázku „transcendentní naděje“ a její význam v kontextu pastorační péče o umírající i pozůstalé, těžiště první části práce leží spíše v základní charakteristice pastorační péče a jejích specifik v kontextu paliativní péče: základní vymezení konceptu „duchovních potřeb“, pravidla pro vedení pastoračního rozhovoru, základní pravidla pro „poskytování“ svátostí nemocným spolu se stručnou charakteristikou každé z nich, specifika doprovázení umírajících.

V části věnované pastorační práci s pozůstalými volí autorka poněkud odlišný způsob zpracování tématu oproti části věnované péči o umírající. Více nuancuje mezi jednotlivými aspekty problematiky, vyjadřuje své osobní postoje i návrhy a věnuje pozornost psychologickému i spirituálnímu prožívání ztráty blízké osoby. Odvažuje se i vyzvat k větší tvořivosti pastoračních pracovníků při provázení obdobím truchlení, nabízením rituálů rozloučení a vzpomínky i citlivé vstupování do rodinných příprav pohřbu.

Určitá nevyrovnanost v kvalitě, a to i stylistické, zpracování jednotlivých dílčích témat práce je bohužel patrná. Příkladem je zpracování základních termínů užívaných v práci, zejména pastorační péče. Nepovažuji rovněž za dobré, pokud je pro zpracování určitého důležitého podtématu v zásadě použit jediný zdroj (tak pro duchovní potřeby prakticky jedna práce M. Svatošové).

Po jazykové stránce provází práci poměrně dost stylistických neobratností.

Po stránce formální (citační) neshledávám žádná vážná pochybení.

Otázka k obhajobě:

1. Autorka věnuje pozornost jak péči o umírající, tak o pozůstalé. Proč nezačlenila do kontextu poskytování svátostí v rámci pastorační péče o umírající též podání viatika?

Bakalářskou práci hodnotím jako **velmi dobrou (2)**.